

Jeg vil gerne spørge fru Hanne Severinsen, som jo har et personligt kendskab til læring og læreprocesser: Hvad er det egentlig, man i den daglige undervisning kan opnå gennem et kvalitetskontrollinstituttet, der skal standardisere?

Hvad er det, der skal standardiseres? Og hvad er det, man kan opnå med det instituttet i forhold til de skrantende institutter, som man er ved at opbygge i Odense og i Aalborg, og som netop går ud på, at man skal samarbejde forskere og lærere imellem og gerne holde et spejl op for sig selv, så man lærer at blive bedre til evaluering? Har Venstre opgivet selvforvaltning til fordel for statslig kontrol?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg hæftede mig ved fru Hanne Severinsens indledning til hendes ordførertale, hvor der blev sagt, at regeringen kommer med udspil, der peger i så forskellig retning, at man kan blive forvirret af det. Og derfor lyttede jeg meget intenst til fru Hanne Severinsens ordførertale, og ordførertalen indeholdt altså ikke nogen pejlinger set i forhold til indledningen. Så derfor vil jeg gerne spørge, hvad det er for udspil, regeringen kommer med, der peger i så forskellig retning, at fru Hanne Severinsen kan blive forvirret.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg var meget glad for fru Hanne Severinsens bemærkninger om de bløde værdier, som jeg er helt enig i er noget vi skal være opmærksomme på, f.eks. udviklingen af selvstændighed hos eleverne – »selvstændighedskultur« hed det i Venstres ordvalg – og derfor vil jeg spørge, om Venstre dermed tager afstand fra De Konservatives fuldstændige negligering af de bløde værdiers placering som en kvalitet i uddannelsen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til det sidste vil jeg bare sige: Når vi i virkeligheden alle sammen mener – det håber jeg da – at vi skal have en kvalitetsmåling dér, hvor vi kan måle kvaliteten, så lad os da lade være med at bruge hele tiden på at diskutere, om der også findes nogle andre værdier. For det findes der helt klart, men vi taler altså om det, man kan måle.

Og dér vil jeg så sige til hr. Søren Kolstrup, at det er jo f.eks. noget, som man som gymnasie-

lærer i gamle dage godt kendte, altså at man havde nogle mål, man skulle nå, og at man havde et pensum, der skulle afleveres, og at der var nogle censorer, som evaluerede, om det nu var godt nok.

Faktisk så er det en meget god sikring også for eleverne, at man ikke som lærer har sine egne små kæphest, som man rider. Jeg tror, det er glimrende, at man har nogle fyrtårne, at man ved, at der er nogle kvalitetsmål, som det vil være godt at nå. Det er ikke nogen facitliste, der er jo stadig væk metodefrihed her i landet, men det er netop at sætte sig nogle mål og vide, hvad der er opnåeligt i de forskellige situationer.

Det er jo så netop heller ikke statslig kontrol, men det er målstyring, og vi i Danmark er netop kendt for, at vi laver mål- og rammestyring, som vi udfylder lokalt.

Med hensyn til det her med de mange forskellige meldinger. Ja, det gælder f.eks. i »Danmark i det 21. århundrede« og i »Nyt om det parallelle kompetencesystem«, at der jo er mange forskellige udmeldinger i det, og der har egentlig aldrig rigtig været taget stilling til det. Det er bare nogle bøger, der er udkommet, men mange sidder rundt omkring og læser dem og er lidt forvirrede over, hvad der i virkeligheden gælder. Derfor glæder jeg mig også til, at der kommer en ny rapport, og at vi får den i en revideret »Danmark i det 21. århundrede«, så vi kan se, hvad det er regeringen rigtigt mener.

Der har jo også været diskussionen om optagelsesbetingelser. Nu nåede jeg ikke det. Men jeg synes også, det har været nogle lidt forvirrede meldinger, at det hele skulle være et spørgsmål om kvote 2. Altså, jeg synes også, at man går alt for længe, men jeg ved ikke, om det lige er det, som kan løse alle problemerne.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg vil gerne spørge fru Hanne Severinsen, om hun i modsætning til Socialdemokratiets talsmand forstår, at Det Konservative Folkeparti sætter de bløde værdier højt. Den personlige udvikling er for os og formentlig i hvert fald også for Venstre det vigtigste formål med uddannelsen.

Derefter kommer, at man kan fungere som demokratisk borger i samfundet. Det kræver jo, at man har nogle kundskaber og færdigheder.